

RITUALE ROMANUM

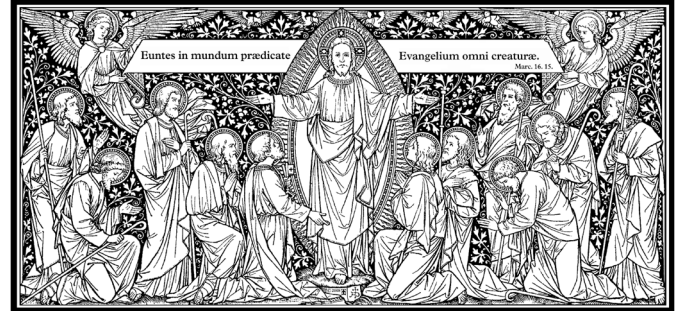
PAULI V PONTIFICIS MAXIMI IUSSU
EDITUM ALIORUMQUE PONTIFICUM
CURA RECOGNITUM ATQUE
AD NORMAM CODICIS IURIS
CANONICI ACCOMMODATUM

SSMI D. N. PII PAPÆ XII

AUCTORITATE ORDINATUM
ET AUCTUM

EDITIO PRIMA IUXTA TYPICAM

CUM TEXTU PSALMORUM
EVULGATA BIBLIORUM EDITIONE

RITUALE ROMANUM

TITULUS I

Caput unicum

DE IIS QUÆ IN ADMINISTRATIONE SACRAMENTORUM GENERALITER SERVANDA SUNT

Ut ea, quæ ex antiquis catholicæ Ecclesiæ institutis, et sacrorum Canonum, Summorumque Pontificum Decretis, de Sacramentorum ritibus ac cæremoniis hoc libro præscribuntur, qua par est diligentia ac religione custodiantur, et ubique fideliter observentur; illud ante omnia scire, et observare convenit, quod Sacrosancta Tridentina Synodus, Sess. VII, Can. XIII, de iis ritibus decrevit in hæc verba:

2. *Si quis dixerit, receptos et approbatos Ecclesiæ Catholicæ ritus in solemnibus Sacramentorum administratione adhiberi consuetos, aut contemni, aut sine peccato a Ministris pro libito omitti, aut in novos alios per quemcumque Ecclesiarum Pastorem mutari posse: anathema sit.*

Caput 2

DE IIS QUIBUS NEGANDA EST
ECCLESIASTICA SEPULTURA

Ignorare non debet Parochus, qui ab ecclesiastica sepultura ipso iure sunt excludendi, ne quemquam ad illam contra sacrorum Canonum decreta umquam admittat.

2. Ad sepulturam ecclesiasticam non sunt admittendi qui sine Baptismo decesserint.

Catechumeni, qui, nulla sua culpa, sine Baptismo moriantur, baptizatis accensendi sunt.

3. Ecclesiastica sepultura privantur, nisi ante mortem aliqua dederint pœnitentiæ signa:

1° Notorii apostatæ a christiana fide, aut sectæ hæreticæ vel schismaticæ aut sectæ massonicæ aliisve eiusdem generis societatibus notorie addicti;

2° Excommunicati vel interdicti post sententiam condemnatoriam vel declaratoriam;

3° Qui se ipsi occiderint deliberato consilio;

4° Mortui in duello aut ex vulnere inde relato;

5° Qui mandaverint suum corpus cremationi tradi;

6° Alii peccatores publici et manifesti.

Occurrente prædictis in casibus aliquo dubio, consulatur, si tempus sinat, Ordinarius; permanente dubio, cadaver sepulturæ ecclesiasticæ tradatur, ita tamen ut removeatur scandalum.

4. Excluso ab ecclesiastica sepultura deneganda quoque sunt tum quælibet Missa exsequialis, etiam anniversaria, tum alia publica officia funebria.

Caput 3

EXSEQUIARUM ORDO

Constituto tempore quo corpus ad ecclesiam deferendum est, convocetur Clerus, et alii qui funeri interesse debent, et in parochialem vel in aliam ecclesiam, iuxta loci consuetudinem, ordine convenient; ac, datis certis campanæ signis, eo modo et ritu quo in eo loco fieri solet, Parochus, indutus superpelliceo et stola nigra, vel etiam pluviali eiusdem coloris, clerico præferente Crucem et alio aquam benedictam, ad domum defuncti una cum aliis procedit. Distribuuntur cerei et accenduntur intorticia.

Mox ordinatur processio, præcedentibus laicorum confraternitatibus, si adsint: tum sequitur Clerus regularis et secularis per ordinem; binique procedunt, prælata Cruce, devote Psalmos, ut infra, decantantes, Parochus præcedente feretrum cum luminibus; inde sequuntur alii funus comitantes et pro defuncto Deum rite deprecantes sub silentio.

2. Parochus vero, antequam cadaver efferatur, illud aspergit aqua benedicta; mox dicit sine cantu:

Antiphona Si iniquitâtes.

Psalmus 129

De profundis clamavi ad te, Dómine: * Dómine, exaudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitâtes observaveris, Dómine: * Dómine, quis sustinêbit?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te, Dómine.

Sustinuit ánima mea in

verbo eius: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel, * ex ómnibus iniquitatibus eius.

Réquiem ætérnam * dona ei, Dómine.

Et lux perpétua * líceat ei.

Si Exsequiæ fiant pro pluribus defunctis, in utroque ultimo versu, et in omnibus versiculis et Orationibus, pro singulari ponatur numerus pluralis, praterquam in Oracione Non intres, ut infra, pag. 184.

Deinde Parochus repetit Antiphonam totam: Si iniquitâtes observaveris, Dómine: Dómine, quis sustinêbit?

Tum cadaver effertur, Parochusque de domo procedens, statim gravi voce intonat Antiphonam:

I. f.

Exsul-tá-bunt Dómi-no. Cantores inchoant:

Mi-se-ré-re me - i, De - us. E u o u a e.

Clero alternatim prosequente:

Psalmus 50

Miserere mei, Deus, *
secundum magnam
misericordiam tuam.

Et secundum multitudi-
nem miserationum tuarum,
* dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab ini-
quitate mea: * et a peccato
meo munda me.

Quoniam iniquitatem me-
am ego cognosco: * et pec-
catum meum contra me est
semper.

Tibi soli peccavi, et ma-
lum coram te feci: * ut ius-
tificeris in sermonibus
tuis, et vincas cum iudica-
ris.

Ecce enim, in iniquitati-
bus conceptus sum: * et in
peccatis concepit me mater
mea.

Ecce enim, veritatem di-
lexisti: * incerta et occulta
sapientiae tuae manifestasti
mihi.

Asperges me hyssopo, et
mundabor: * lavabis me, et
super nivem dealabor.

Auditui meo dabis gaudi-
um et laetitiam: * et exsul-
tarent ossa humiliata.

Averte faciem tuam a pec-
catis meis: * et omnes ini-
quitates meas dele.

Cor mundum crea in me,
Deus: * et spiritum rectum

innova in visceribus meis.

Ne proicias me a facie
tua: * et spiritum sanctum
tuum ne auferas a me.

Redde mihi laetitiam sal-
utaris tui: * et spiritu prin-
cipali confirma me.

Docēbo iniquos vias tuas:
* et impii ad te converten-
tur.

Libera me de sanguini-
bus, Deus, Deus salutis meae:
* et exultabit lingua mea
iustitiam tuam.

Domine, labia mea apé-
ries: * et os meum annun-
tiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sac-
rificium, dedissem utique:
* holocaustis non delecta-
beris.

Sacrificium Deo spiritus
contribulatus: * cor contri-
tum, et humiliatum, Deus,
non despicias.

Benigne fac, Domine, in
bona voluntate tua Sion: *
ut aedificentur muri Ierusa-
lem.

Tunc acceptabis sacrifici-
um iustitiae, oblationes, et
holocausta: * tunc impo-
nent super altare tuum vitu-
los.

Requiem aeternam * do-
na ei, Domine.

Et lux perpetua * luceat
ei.

Ac, si longitudo itineris postulerit, dicantur Psalmi Graduales, Ad
Dominum, cum tribulärer, pag. 195, etc., vel alii Psalmi ex Officio De-
functorum, et in fine cuiuslibet Psalmi dicitur: Requiem aeternam dona
ei, Domine, etc.; qui Psalmi devote, distincte gravique voce recitari de-
bent usque ad ecclesiam.

3. Ad ingressum ecclesiae repetitur Antiphona:

I.

Exsul-tá-bunt Dómi-no ossa humi-li - á-ta.

Deinde, ecclesiam ingressi, cantant Responsorium, Cantore incipi-
ente et Clero alternatim respondente, videlicet:

IV.

Subve-ní-te, * Sancti De - i, occúr-

ri - te, Ange - li Dómi - ni: * Susci-pi - éntes

á-nimam e - ius: † Offe-réntes e - am in con-

spéc - tu Al - tíssi - mi. V. Suscí-pi - at te

Chri-stus, qui vo-cá-vit te: et in si-

℣. Réqui - em æ-térnam do-na e - i, Dó-

4. Deposito feretro in medio ecclesiæ, ita ut defuncti pedes, nisi fuerit Sacerdos, sint versus Altare maius, si vero fuerit Sacerdos, caput sit versus ipsum Altare, et cereis accensis circa corpus, statim, nisi quid impediatur, dicatur Officium Defunctorum, cum Invitatorio, tribus Nocturnis et Laudibus, ut infra ponitur, et duplicentur Antiphonæ.

Si vero, delato ad ecclesiam cadavere, statim persolvi non debeant Officium et Missa, quæ serius vel die sequenti habeantur, tunc, cantato Responsorio Subvenite, dicatur: Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison. Pater noster, etc., cum sequentibus Versiculis et Oratione, ut infra, num. 5, adhibita conclusione brevi Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen. Deinde: ℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine. ℞. Et lux perpétua luceat ei. ℣. Requiéscat in pace. ℞. Amen.

5. Ad finem Officii Defunctorum, post repetitam Antiphonam Cantici Benedictus, Ego sum resurrectio, etc. (vel post Nocturnum vel Nocturnos, si Laudes omittantur), dicitur flexis genibus (cantando ut infra pag.186):

Pater noster **secreto usque ad**
 ℣. Et ne nos inducas in tentationem.
 ℞. Sed libera nos a malo.
 ℣. A porta inferi.
 ℞. Erue, Dómine, ánimam eius.
 ℣. Requiéscat in pace.
 ℞. Amen.
 ℣. Dómine, exáudi orationem meam.
 ℞. Et clamor meus ad te véniat.
 ℣. Dóminus vobiscum.
 ℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio

Absólve, quæsumus, Dómine, ánimam fámuli tui **N.** (fámulæ tuæ **N.**) ab omni vínculo delictórum; † ut in resurrectionis glória * inter Sanctos et eléctos tuos resuscitatus(-a) respíret. Per Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum: † qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, † per ómnia sácula sæculórum.
 ℞. Amen.

Si defunctus fuerit Sacerdos vel Episcopus, post nomen proprium addatur vox Sacerdótis (vel Episcopi).

Vel dicatur alia Oratio conveniens, ut infra, pag. 202 et seqq.

Post Orationem, si hæc non dicitur immediate ante Exsequias vel Missam vel Absolutionem, adduntur ℣.℣. Réquiem ætérnam et Requiéscant, ut infra, pag. 205.

Omnes Orationes in Exsequiis et in Officio Defunctorum cantantur in tono feriali, id est recto tono, vel in altero tono feriali ad libitum.

Conclusio longa Orationum adhibetur tantummodo in Missa et Officio, extra vero semper brevis.

Agnus Dei, qui tollis peccá- Agnus Dei, qui tollis peccá-
ta mundi, ta mundi,
exáudi nos, Dómine. miserére nobis.

V. Constituit eum dómimum domus suæ.

R. Et princípem omnis possessiónis suæ.

Orémus.

Oratio

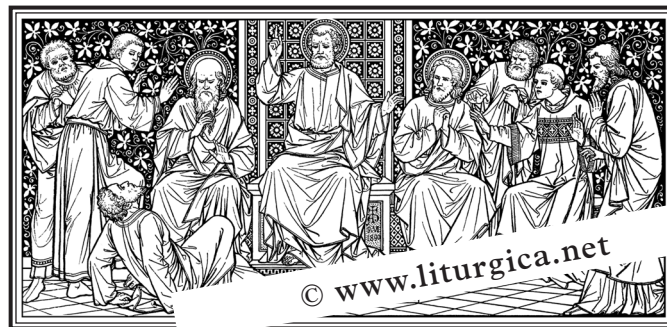
Deus, qui ineffábili providéntia beátum Ioseph sanctís-
simæ Genetrícis tuæ sponsum elígere dignátus es:
præsta, quæsumus; ut, quem protectórem venerámur in
terris, intercessórem habére mereámur in cælis: Qui vivis
et regnas in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Caput 5

LITANIÆ SANCTORUM

Exstant post Psalmos pænitentiales Titulo VI, cap. 3, pag. 136: atque
in cantu Titulo X, cap. 4, pag. 536.

TITULUS XII

DE EXORCIZANDIS OBSESSIS A DÆMONIO

Caput 1

NORMÆ OBSERVANDÆ CIRCA EXORCIZANDOS A DÆMONIO

Sacerdos, de peculiari et expressa Ordinarii licentia, vexatos
a dæmone exorcizaturus, ea qua par est pietate, prudentia
ac vitæ integritate præditus esse debet: qui non sua, sed divina
fretus virtute, ab omni rerum humanarum cupiditate alienus,
tam pium opus ex caritate constanter et humiliter exsequatur.
Hunc præterea maturæ ætatis esse decet, et non solum officio,
sed etiam morum gravitate reverendum.

2. Ut igitur suo munere recte fungatur, cum alia multa sibi
utilia documenta, quæ brevitatis gratia hoc loco prætermittun-
tur, ex probatis auctoribus, et ex usu noscere studeat; tum hæc
pauca magis necessaria diligenter observabit.

3. In primis, ne facile credat, aliquem a dæmonio esse obses-
sum, sed nota habeat ea signa, quibus obsessus dignoscitur ab